

N.º 10 (b)   Patent n.º 113.982   Preu: 10 ets.

esquitz

Suplement d'EN PATUFET

HISTORIA QUE SEMBLA CONTE

Història que sembla conte

Al cor de l'Àfrica hi havia, al segle passat, un petit imperi, que els seus habitants el creien molt gran. Tant l'emperador com els seus súbdits eren negres i vivien molt contents i satisfets en llurs boscos millenaris, matant gazelles i brúfols per menjar i fent tiberis d'hipopòtam a la brasa i de trompa d'elefant amb allioli.

L'Emperador, que es deia Mkwawa I, era molt venerat pels seus súbdits, que atribuïen el benestar de llur nació als poders màgics que se li suposaven. Se-

gons e
qui fei
a l'hiv
gran in
calfar-s
guna v
bia qu
malalt
ders m

Fins
malalt
amb g
que li
mera.
hi ana
segur
tan ne
pira fu

Pero
morts
no el
reserva
calave
dit qu
indisp
peri.

gons els negres, llur Emperador era qui feia ploure a l'estiu i lluir el sol a l'hivern perquè tots els súbdits del gran imperi poguessin remullar-se i escalfar-se al temps convenient. I si alguna vegada succeïa al revés, ja se sabia que era perquè Mkwawa I estava malalt i no podia usar dels seus poders màgics.

Fins que un dia Mkwawa I es posà malalt de debò i s'oblidà de respirar, amb gran sentiment dels seus súbdits, que li feren un enterrament de primera. Per estalviar-se trajos de dol, hi anaren sense roba, i podeu tenir per segur que mai heu vist una comitiva tan negra com la que acompanyà a la pira funerària els restes de Mkwawa I.

Perquè entre aquells salvatges, els morts els cremaven. Però Mkwawa I no el varen cremar del tot, sinó que reservaren el cap per conservar-ne la calavera. Un dels seus bruixots havia dit que el cap d'aquell gran home era indispensable per la felicitat de l'Imperi.

La closca mig fumada fou collocada en una esplèndida barraca tota plena de pells de lleó i de pantera, de collarets de petxines i d'ullals d'elefant, que són els ornaments que en aquella terra gasten a les cases riques. I l'Imperi continuà la seva vida obeint, en lloc de l'Emperador viu, el cap de l'Emperador mort, que donava les seves ordres per boca dels bruixots... o així aquests ho deien.

Fins que caigué sobre el petit Imperi una terrible plaga: la civilització.

Bandes d'exploradors i d'explotadors envaïren el país, aterrant boscos, plantant cautxú i obligant els negres a treballar de franc. Els negres, naturalment, protestaren, i el cap de l'Emperador, per boca dels bruixots, els manà que es defensessin contra aquella invasió.

Els negres s'armaren fins a les dents i caigueren de sobte sobre els aventurers. Aquests, no podent resistir aquella allau de sutge, s'esquitllaren cuita

*Bandes
envaïre
tant ca*

*Bandes d'exploradors i d'explotadors
envairen el país, aterrant boscos, plan-
tant cautxú i obligant els negres a tre-
ballar de franc.*

corrents i ho anaren a contar al seu Govern, que era el d'Alemanya. I el Kaiser (això passava abans de 1914) trameté a l'Àfrica forces de mar i terra que derrotaren els negres, feren presoners els bruixots i s'apoderaren del cap de l'Emperador Mkwawa I.

I així quedà consolidada la colonització europea en aquelles costes.

El cap de Mkwawa I, com a curiositat, fou dut a Berlín i posat en un Museu.

Vingué la guerra gran i Alemanya perdé totes ses colònies i amb elles aquella que havia estat regida per Mkwawa I. Ara pertany als anglesos. Però els negres derrotats ara han comprès que si no volien ésser oprimits els calia civilitzar-se i ésser com els blancs, i així ho han fet, i tenen la seva petita República sota la protecció del Govern anglès.

I veus aquí que els cap-pares de la novella República s'han recordat del famós cap de Mkwawa I que tanta sort els portava i han procurat que el Go-

...els fu
per enu

...els funcionaris s'estan trencant el cap
per endevinar quina és la closca de
Mkwawa I.

vern anglès el reclamés a Alemanya per via diplomàtica.

A Alemanya, entre els savis d'aquell museu on era Mkwawa I, hi ha hagut gran consternació, perquè el cap famós no apareixia enlloc. Es veu que un doctor distret el va desfer per estudiar-ne les peces i després el va llençar. ¿Com sortir-se d'aquesta dificultat?

La dificultat ha estat resolta pel que toca a Alemanya, trametent al Govern anglès tres calaveres de negre del mateix museu, dient que se'ls havien barrejat les etiquetes i que no sabien quina era la closca de Mkwawa I. Que triessin ells mateixos la que els semblés més imperial.

I ara a l'Administració de Colònies del Govern anglès, els funcionaris s'estan trencant el cap per endevinar quina és la closca de Mkwawa I.

Ja veieu si en pot arribar a dur de trastorn una clepsa de negre!

RC

En

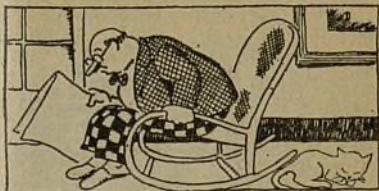

Faelus.

A

RODOLINS INCOMPLETS

En Cirera vol llegir

. . . . .

A sota hi havia el gat

. . . . .

EL XISTO A L'ESTRANGER

Don Prudenci surt al jardí a llençar uns quants coets.

EL CEC

Un pobre que per la Rambla
demanava caritat,
un gosset amb ell portava
amb cordill pel coll lligat.

—Tinguin llàstima—cridava
aquell home del gosset;—

senyor
per aqu

La g
s'atura
donant
o dos,

Al c
de tan
es puja
i fugia

Un s
quan e
no vol
deturan

—Di

—No s

—Donc

que pe

—Per e

—Pel c

¿Veu a

Doncs

senyors: facin una almoina
per aquest pobret ceguet!—

La gent més caritativa
s'aturava al seu davant
donant-li cinc o deu cèntims
o dos, segons com i quan.

Al cap de tres o quatre hores,
de tan pidolar cansat,
es pujava el gos als braços
i fugia molt trempat.

Un senyor que se'l mirava,
quan el va veure fugir,
no volent passar per *quinto*
deturant-lo li va dir:

—Digueu, mestre, ¿vós sou cec?

—No senyor, gràcies a Déu.

—Doncs ¿com és, grandíssim murri,
que pel ceguet demaneu?

—Per ell capto. —¿Per quin cec?

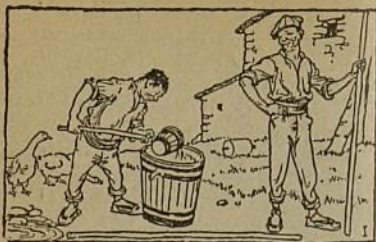
—Pel que veu aquí present.

¿Veu aquest gosset que porto?

Doncs és cec de naixement.

DUES VENDRELLENQUES

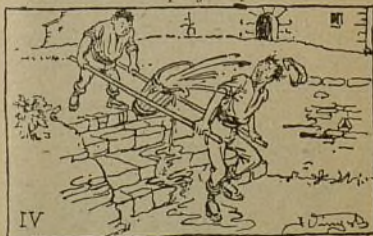
En Feló va treballant
i en Quiquet s'ho va mirant.

Ja traginen la samal
i el pes no és partit com cal.

I en Feló, sens protestar,
va duent la pitjor part.

Però, en davallar l'escala,
la samal toca un graó
i, trabucant-se, remulla
el mal company d'en Feló.

ACUDIT POPULAR I HISTÒRIC

BEN RESPOST

Estava plovent a bots i a barrals, i jo, per un assumpte precís, em vaig veure obligat a sortir de casa, quan per un carrer del poble, vaig trobar un home conegut meu que anava amb una calma igual que si li haguessin lligat fort els peus, i vaig preguntar-li:

—I doncs, Pau, ¿com és que aneu tan poc a poc, amb aquest temps que fa?

I va contestar-me:

—I doncs, minyó, ¿que vols que vagi més de pressa? ¿que no veus que més endavant també hi plou?

ARMENGOL VENTURA

LLETRES ESCAMPADES

ELSTVAD B

Tenint en compte aquestes lletres, cal trobar el nom d'una població important de Catalunya.

L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

Com un barret pot portar

si com cal se l'utilitza

la manera d'esmorzar

amb abundosos queviures.

Ayuntamiento de Madrid

qu
aq
no